

ՄԱՍՆԱԿԻՈՐ ՊԱՏՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՆՇԱՆԻ ՎԱՆՈՒՑ ՍԵԲԱՍՏԻՈՑ

ԳԼՈՒԽ ԺԲ.

Յալված Թիտղուրեան Տեառն նվիրուց եւ Կարագիշ Արքի Սպիտակոպուաց եւ վասն անցիցն որք անցին ընդ այն ժամանակիս:

Եւ զինի վաղեանին Առաքել Անգուի Ակնեցու, միաբանհու քահանայից, իշխանաց և ժողովրդոց վիճակիս՝ եռուն քերել զԱրքաւական հրամանագիր և ըզդատարքական հօնդոկ առաջնորդութեան յԱնուն Սրբոյ Հրեշտակապեսի ուրոյն առաջնորդ Ակրատացի ներքութեան վարչութեան վարդապետի ուրոյն առաջնորդ Ակրատացի ներքութեան վարդապետի, որ և եղեաւ ի տեղի իրում զորդին իր զԱմառուր վարդապետ, եկն և նոտաւ յԱթոռ Տեսչութեան չքնազատուիպ Վանուց Ս. Նշանին Եւ զի էր այր զինանձն և մեծագործ, ուստի և առ ժամանյ ձեռն էտրկ զիւրսիակողմն պարզողի մենուստանիս և իրուն 10 կոնդնաչափի ներքո էտու ի կուէն, և ես շինել հաստատ և բարձրագոյն քան զառաջինն, և ի յաւելուածոյ պարուզ ն շինեաց երկու մեծամեծ սենենիս ի ներքուստ, և ի վերայ նորա Առաջնորդարան ինքեան (Թօջ. թ = 1749): Յետ երից ամաց եկն ի քաղաք Ակրատափ Զառալ - օզյու Մունամմէտ նախարարն ի Վիսինու (ԹՄԱ = 1752, օգոստոս 8) և ոպան զՔնան ողլին, և կարի յոյժ առուապեցոյց զլոզո մեր՝ նարկ առատիկս եղեաւ ի վերայ և ծանր տուրքանս առեալ: Յայստ ամի գլխաւեցին ի կոստանդնուպոլիսի զնալուպ աղայն՝ յԱզգէ մերմէ՝ որ էր Ակնեցի և լումայափիս Արքոյի: Եւ յառաջն ամ շաբաթոյ մեծի պահուց ի 18 փետրուարի ԱՄԳ = 1754 հասեալ զրու կենաց Տեառն Եղիազարու Արքեպութեան վայեցաւ յանանց կեան և եղաւ մարմին նորա ի շիրօմի Վանու Ս. Նշանի հուպ Առաքել Արքեպութեան կանեցու կացեալ յԱթոռ Տեսչութեան վիճակիս ամս վեց և ամիս ինչ: Յետ վաղեանի սորա մի որան հաւատագութեան վահանայից, իշխանաց և ժողո-

վարդեան վիճակիս՝ Արքայական հրամանաւ և Պատրիարքական կոնդակաւ նստաւ յԱթոռ Տեսչութեան հանագիր՝ ի Վանու Ս. Նշանի կարապետ վարդապետ Ակնեցի՝ որ էր ազգական և աշակերտ Տեառն Առաքել Արքեպութեան, յաւուր Աշխարհամատրան կիրակէի ի 17 Ապրիլի: Եւ եղե զի եկն սաստիկ և յարգաւատ անձրէ ի 13 Օգոստոսի և ել հեզեղ ջուրց և ուղիւ ողոզանց ի բազում տեղիս և յալով վասա գործեաց, վասն սրոյ եղե սով սաստիկ ի Սեբատիոն և բազում տեղիս՝ մինչ զի 1 քու ցորեան՝ 30, 1 քու գարին 20 և 1 քու եկիպատացորեան (տասը) 20 դահեն կանի վաճառիւր և ո՛չ էր ժարի գտանել, ուստի և բազումք մեռան ի սովէն: Յայստ սովատանջ ժամանակիս վերերենց ուազմաթիւ լէզէնտաք աւելի քան երկու հազար ի կողմանս վիճակիս Սեբատիոնի սրոյ սրբ սփռեալ ի գիւղօրէս խոշտանցածք կեղեցէին զնողնալիսն և անզարդաբար սովէն զնողնուզ պահանջէին ի նոցանէ զինչու սրոյ ո՛չ կարացեալ զգէմ ունել բազմավիշտ առաջապանացն փախստական եղնեն աստ և անդ, ի բազմացիս և ի մեծամեծ գիւղօրէս, առ ի սպրեցացանել գոնեան զոնձինս իրենանց ի բանութենէ նոցա, վասն սրոյ ո՛ւր սրեթ գտանիւր շինութիւն, նա՛ևս քոյցեալ և ի գտան աղքատութեան ժամանեալ կայր: Պատմի և այսպիսի ինչ, պիղծ լէզէնտաք ոյս գումարեալ ի գիւղն նուզնիք և խորհուրդ արքեալ խրախուսին զմիմեանս գտէ միաբանութեամբ և անկանի ի վերա Սրբոյ Վունից և աւարի առաւու զոս և հեծեալ յերիկար ի մէջ գիշերի գան խմբովին հուպ մենաստանիս՝ կէս մզոնաչափ հեռաք ի սմանէ՝ յորում արհաւրօք տեսանեն ի վերայ պարօպին յուրջանակի բազմաթիւն զրօշից և անհամար զօրս սպառապինեալս խիստ առ խիստ և զամբարու հրոյ ճառապայթեալ, ուստի զանդիեալ չկարեն հարի, այլ գեղեցէին այսր և անզր մինչեւ ցառաւատ և այն անսիր

մաց այնպէս, զասն որոյ 'ի հեռուստ անտի երթեկոս տանեն սրբթաց երիվառաւ իրրե զնոխամտրատիկ խաղս պատերազմի, և տեսուչ Սրբոյ Մենաստանիս կարսպետ Արքեպոս, և միաբանք սմանք՝ անդիտակից սպանչելիացն դէտ կային ընդ պարիսպն նրէ զի՞ է զի երթեկոս առնեն սրնթաց, երիվառաւ, և ապա զիիզծ լէվէնտաքն կորագլուխ գոտնան 'ի տեղոյ իւրեանց և հիացմամբ պատմեն թէ զիամրգ սեւազլուխն յանակնկալ պահու այնչափ բազմութիւն զօրաց գումարեաց 'ի վասն իւր և որպէս հոգայ զպիոյս նոցաւ Եւ երջանիկ լուր այսր հրաշից տարածեալ ընդ ամենայն նահանգո և ամենեքին քրիստոնեայք և այլազգիք սքանչացեալ հիացմամբ փոռո զեր առաքէին հրաշագուրծողին զիրկութիւն Սրբոյ Մենաստանիս (ԱՄԷ = 1758), Յաւուրո յայսոսիկ եկն հրաման յԱրքայէ առ Ֆէյզուլլահն նախարար Սրբաստոյ՝ կոտորել զէվէնտա և նա թէպէտ ժանուկ հասակաւ և անքնաել պատերազմի, այլ իրր 500 զօրօք ել և յանակնկալ պահու հասեալ 'ի վերայ նոցա կոտորեաց զամենեսին զուռաս, մինչեւ սուկաւք 'ի նոցանէ մտզապուրծ փախտական եղեն և զգլուխ սպանելոցն առաքեաց առ Արքայն և տեսեալ Արքային զքաջութիւն նորին' ուրախ եղեւ յոյժ և շնորհեաց նմա բարձրութիւն իշխանութեանց Յաջորդ ամին (ԱՄԷ = 1759) շինեցան ծաղկեալ քարինք Ս. Բեմի Ս. Ա-

նապատի Վանուոց՝ ի ձեռն Յարութիւն Վրդպու.ի Երիզացւոյ՝ որ էր միաբան Սրբոյ Նշանիս և Երամանաւ Կորապես Արքեպո.ի էր տեսուչ Անապատի Վանուոց և որ արար զպամութիւնս՝ սկսեալ 'ի ժահուստնէ Աճատուր Արքեպո.ի թմփուկ կոչեցելոյ մինչ ցվաղճան իւր. և հասեալ յաւուրո ծերութեան հանգեան 'ի Քս. և Թաղեցաւ 'ի գաւթի Ս. Անապատի 'ի հիւսակողմն գրան Տաճարին. Յայսին ամի վճարեալ զժամանակս իւր փոխեցաւ և յանանց կեանս Աճատուր Վարդապետ, Առաջնորդն Ս. Հրեշտակապետի և մաց Ս. Մենաստանն առանց Առաջնորդի իրրե ամս երիս, և ապա Յովհաննէս Վարդպապետ Սրբաստացի՝ Միտրան Ս. Երուսաղէմի տաեալ զհեսչութիւն նոյն վանուց 'ի Յակոբ Պատրիարքէ, եկն 'ի Սրբուաթիս՝ նստալ Առաջնորդ 'ի Վանս Ս. Հրեշտակապետի, ԱՄՁԶ = 1767 Տօժոր, Եւս երկուց ամաց զնացին զօրք Քաղաքիս 'ի պատերազմ ընդդէմ Ռուսաց և բազում չարիս գործեցին և զիշտո հասուցին Ազգիս մերոյ, Եւ կեցեալ յԱռաջնորդութեան վիճակիս Սրբաստիոյ Կարապետ Ծպո.ի Ակնեցւոյ ամս իրրե 20 և ժոմանեալ յաւուրո ծերութեան փոխեցաւ առ Քրիստոս և եղաւ 'ի տապանի 'ի վանս Սրբոյ Նշանի 'ի գաւթի տնգ Մեծի Եկեղեցւոյն հուպ Առաքել և Եղիազար Արհեկափառոսաց 'ի 29 Յունվարի ԱՄԴԳ = 1774:

(Յառևնակելիք՝ 10)

ՏԻԴՐԱՆ Ս. ՔԻՄԻԾԵԱՆ

